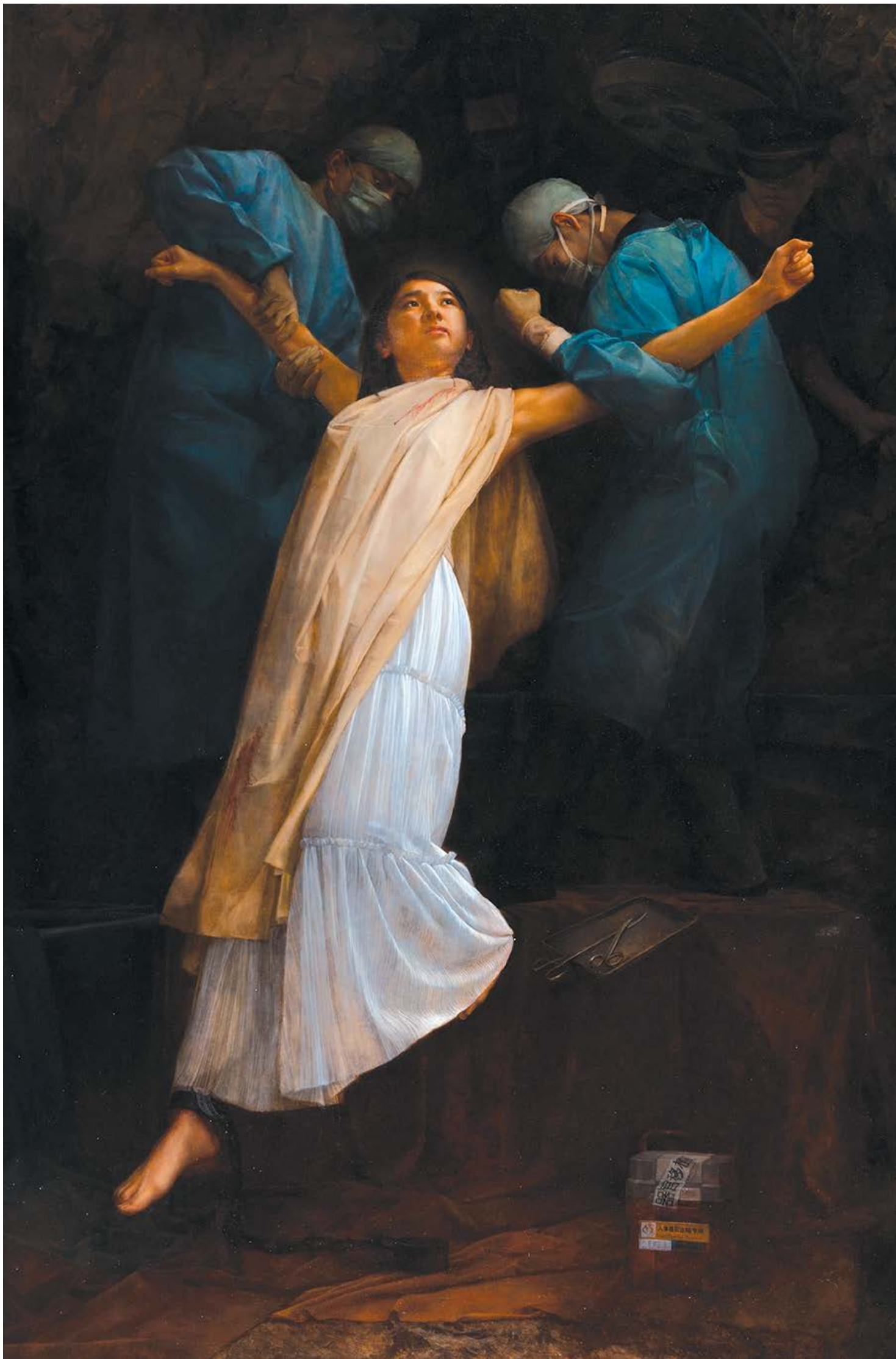

VĂN HÓA & NGHỆ THUẬT

PHOTO COURTESY OF NTD INTERNATIONAL FIGURE PAINTING COMPETITION

Tác phẩm “Một đệ tử [Pháp Luân] Đại Pháp tại thời điểm bị thu hoạch nội tạng” của họa sĩ Hung Yu Chen: bức tranh đã được trao giải Khuyến khích trong Cuộc thi Vẽ tranh Nhân vật Quốc tế 2019 của Đài truyền hình NTD và mô tả khoảnh khắc một học viên Pháp Luân Đại Pháp, bị giam giữ vì đức tin của cô ấy, bị các bác sĩ ở Trung Quốc lôi đi một cách mạnh bạo để thu hoạch nội tạng của cô, trong khi cô còn sống và khỏe mạnh.

HỘI HỌA

‘NGHỆ THUẬT THIÊNNG LIÊNG’

Sự vĩ đại thảm lạng của hội họa tả thực

EPOCH TIMES STAFFS

Theo truyền thống, các tác phẩm nghệ thuật được trân trọng nhất là những tác phẩm chú trọng khắc họa những mỹ đức như sự thiện lương, dũng cảm, hy sinh, và chính nghĩa, qua đó lưu lại sự xuất chúng của nhân loại trên tác phẩm sơn dầu cho hậu thế.

Một trong những nền tảng độc đáo như vậy dành riêng để khôi phục những giá trị chính yếu đang bị mai một của nhân loại

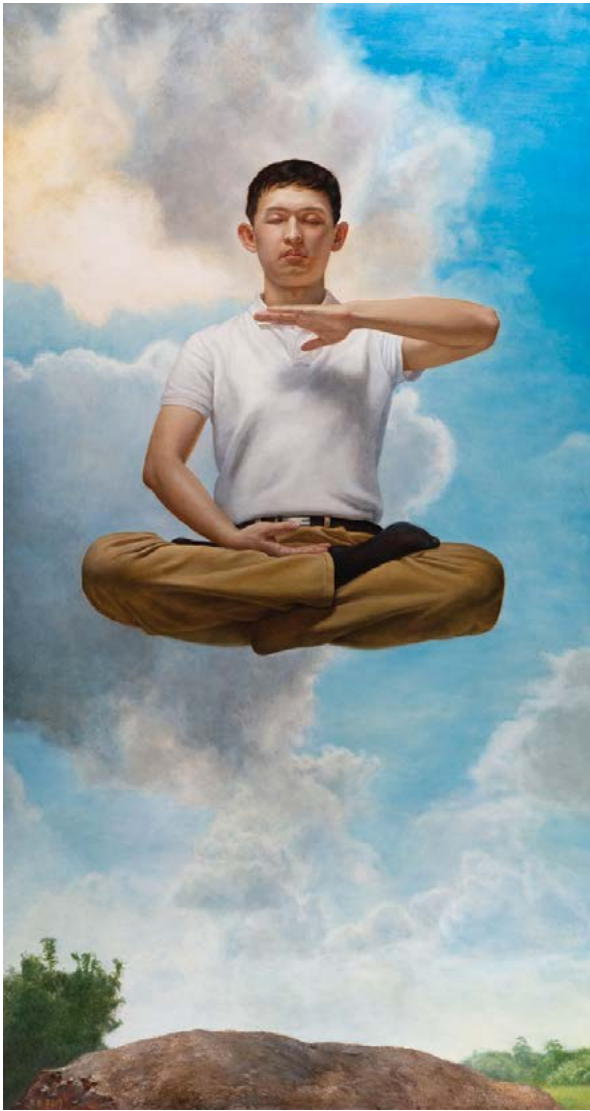
và tôn vinh nghệ thuật vẽ tranh sơn dầu tả thực truyền thống là Cuộc thi Quốc tế Vẽ tranh Sơn dầu Tả thực Nhân vật của Đài truyền hình NTD (NIFPC). Kể từ khi ra mắt vào năm 2008 với sứ mệnh quảng bá nét “thuần mỹ, thuần thiện, và thuần chân”, cuộc thi này đã nhận được sự đánh giá cao từ các chuyên gia mỹ thuật nổi tiếng trên toàn thế giới.

Có trụ sở tại New York, NIFPC hiện có một bộ sưu tập độc quyền, độc nhất vô nhị gồm các tác phẩm hội họa tả thực thuần túy. Chủ tịch Trương Côn Luân (Kunlun

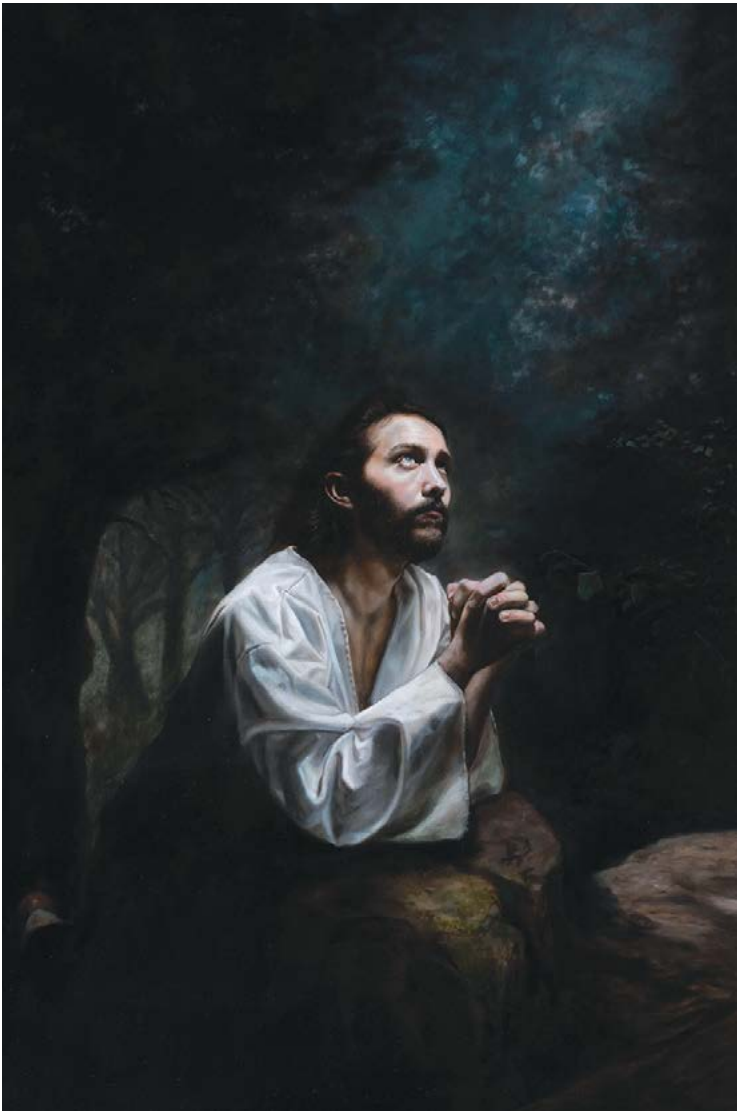
Zhang), 82 tuổi, người có 60 năm kinh nghiệm trong lĩnh vực nghệ thuật, nói với The Epoch Times rằng nghệ thuật nên thể hiện “chân, thiện, mỹ, sự thuần khiết và sự tươi sáng”. Ông nói rằng cuộc thi hội họa quốc tế của Đài truyền hình NTD đang đóng một vai trò quan trọng trong việc “cứu vãn nền văn minh nhân loại” trong thời kỳ hiện đại – khi “đạo đức nhân loại đã trượt dốc và nghệ thuật đã bị băng hoại và khô cạn.”

Xem tiếp **trang 2**

(Trái) Bức tranh "Điều kỳ diệu" của họa sĩ Cen Fang: Một tác phẩm nhận được Giải Thanh niên tại cuộc thi năm 2019. Tác phẩm nghệ thuật mô tả một học viên Pháp Luân Công đang ngồi kiết già và thiền định. (Giữa) Tác phẩm "Nỗi thống khổ trong vườn" của họa sĩ Eric Armusik. Bức tranh mô tả hình tượng của Chúa Jesus Christ được chiếu sáng trong một lần cầu nguyện. (Phải) Tác phẩm "Ước nguyện của Maria" của họa sĩ Joseph Daily. Trong một cuộc phỏng vấn, người nghệ sĩ này đã nói với Đài truyền hình NTD rằng các tác phẩm nghệ thuật của anh "về căn bản là thể hiện Chúa và ca ngợi Đấng Tạo Hóa".

‘NGHỆ THUẬT THIÊNNG LIÊNG’

Sự vĩ đại thảm lạng của hội họa tả thực

Tiếp theo từ *trang 1*

Ông Trưởng cho biết cuộc thi đang đưa nghệ thuật trở lại con đường truyền thống, và đây đã trở thành một nền tảng đặc biệt cho các họa sĩ vẫn chọn trường phái hiện thực truyền thống làm cơ sở cho các tác phẩm của họ.

Bà Trần Tiêu Bình (Xiaoping Chen), 51 tuổi, người đã hai lần được trao huy chương vàng và hiện nay là một giám khảo tại NIFFPC, là trưởng khoa Northern Academy of Art ở Middletown, New York. Bà Trần nói rằng các nghệ sĩ giỏi nên có sự hòa ái, thiện lương, và đạo đức cao để có thể đem lại điều gì đó thực sự có ý nghĩa và làm thế giới trở nên phong phú hơn với mỗi tác phẩm khiêm nhường của họ.

"Nghệ thuật là điều thiêng liêng," bà nói. "Một họa sĩ thực thụ sẽ cảm nhận được sự tôn tại của Thượng Đế. Chúng ta chỉ đơn giản là mô phỏng lại những điều thuộc về thế giới tự nhiên, cho dù đó là người hay tính vật, một đóa hoa, hay là một loài vật. Chúng ta thực sự đang cố gắng học hỏi và sao chép những điều tốt đẹp mà Thượng Đế ban cho chúng ta."

Bà Trần nói rằng các nghệ sĩ nên nuôi dưỡng "lòng tôn kính đối với Sáng Thế Chủ". Họ cũng nên khiêm nhường và siêng năng rèn luyện những năng khiếu của mình để đạt được năng lực chuyên môn tốt nhất giúp họ truyền đạt "sự thiêng liêng và vẻ đẹp của nghệ thuật".

"Các họa sĩ và nghệ sĩ trước hết phải là người tử tế, có như vậy họ mới có thể đem vẻ đẹp chân chính đến cho người khác. Chỉ khi họ có vẻ đẹp trong trái tim, thì họ mới có thể đem lại vẻ đẹp và năng lượng tốt lành cho người khác, trao tặng những cảm nhận đẹp để về tâm trí, cơ thể, và tâm hồn," bà nói.

Cuộc thi gần đây nhất, được tổ chức vào năm 2019, đã nhận được hơn 400 bài dự thi từ 258 nghệ sĩ – gồm cả các nghệ sĩ theo

trường phái nghệ thuật đại diện hàng đầu thế giới – đến từ 46 quốc gia. Cuộc thi năm 2023 hiện đang kêu gọi các tác phẩm dự thi từ tất cả các họa sĩ sơn dầu chuyên nghiệp theo trường phái hiện thực bao gồm cả các giáo viên và sinh viên mỹ thuật; hạn chót nhận hồ sơ là ngày 15/06/2023.

Một loạt các giải thưởng – trong đó có giải vàng trị giá 10,000 USD – sẽ được trao tại một buổi lễ trang trọng dự kiến diễn ra vào tháng Mười năm nay.

NIFFPC cho biết, khi tham gia cuộc thi này, nhiều họa sĩ đã nhận ra tiếng gọi từ nội tâm và trách nhiệm chung của họ đối với xã hội: tạo ra các tác phẩm nghệ thuật biểu đạt truyền thống và sự thiện lương. "Chúng tôi tin rằng phải có một số tiêu chuẩn cho nghệ thuật, và các tác phẩm nghệ thuật phải hàm chứa lòng trắc ẩn và sự tạo nhã đích thực, để chúng có thể trường tồn qua thời gian lâu dài, giúp con người thăng hoa lên những tầng thứ cao hơn." NIFFPC cho biết trên trang web của họ.

"Chúng tôi thực sự tin rằng việc kế thừa quan niệm đạo đức chính trực truyền thống và tạo ra một tác phẩm nghệ thuật thuần túy chân, thiện, và mỹ sẽ thiết lập một nền tảng đem lại lợi ích cho xã hội nhân loại. Ngoài ra, điều đó sẽ đặt định ra một tương lai tươi sáng cho thế giới. Chúng tôi chân thành hy vọng rằng các họa sĩ có tầm nhìn sâu rộng có thể tìm thấy sự mệnh của việc trở thành họa sĩ và kiến tạo những huy hoàng trong lịch sử bằng cách tham gia Cuộc thi Vẽ tranh Sơn dầu Nhân vật Quốc tế."

Để thưởng lãm thêm các tác phẩm nghệ thuật và gửi bài dự thi, vui lòng truy cập trang oilpaintingntdtv.com

Hòa Long biên dịch

(Trái) Tác phẩm "Treo ngược" của họa sĩ Lý Hưng Dương đã được trao Giải Khuyến Khích tại cuộc thi năm 2019. Bức tranh miêu tả cảnh tra tấn một nữ học viên Pháp Luân Công khi các cai ngục Trung Quốc dùng vũ lực lấy đầu ngón tay cái của cô trên một tờ giấy trắng cho đã sẵn sàng từ bỏ đức tin của mình; (Giữa) Tác phẩm "Những người bạn của Milena" của họa sĩ Clodoaldo Martins; (Phải) Tác phẩm "Dừng si nhl" của họa sĩ Philippe Lhuillier..

Tác phẩm "Tình yêu vô điều kiện" của họa sĩ Kim Myerson được trao Giải thưởng Nhân văn & Văn hóa trong cuộc thi năm 2014.

Bức tranh "Hành trình trần gian" của họa sĩ Yu Hsuan-Lin đã được trao giải Nhân văn & Văn hóa. Tác phẩm nghệ thuật miêu tả một học viên Pháp Luân Công băng qua con đường ngập nước trong khi ôm cậu con trai nhỏ và chống chiếc xe đạp trên vai cùng với các tài liệu thông tin phơi bày cuộc bức hại đức tin của chính quyền Trung Quốc.

Tác phẩm "Chân dung tự họa chuẩn bị cho việc thờ phượng" của họa sĩ Joseph Daily.

Những danh nhân âm nhạc kiệt xuất: Beethoven, Paganini, và Liszt

ANDREW BENSON BROWN

Chúng ta đều biết rằng âm nhạc có sức thu hút đặc biệt với giới trẻ. Âm nhạc thường là một phần không thể thiếu trong bản sắc của họ và là gốc rễ cho các hình mẫu của họ, dù là hình mẫu tốt hay xấu (đặc biệt là "xấu" có phần nổi trội hơn). Các ngôi sao nhạc rock và các nghệ sĩ hip-hop trở thành những nhà cổ vũ từ xa đang làm trầm trọng thêm những cảm xúc tiêu cực và tạo nên những truy cầu không thực tế trong cuộc sống.

Có thời kỳ mà những người nổi tiếng trong âm nhạc không phải là bởi những ồn ào huyền ảo vô nghĩa hay bởi những ca từ hào nhoáng rỗng tuếch. Thực ra tiếng tăm của nhạc rock bắt nguồn từ thể loại âm nhạc tao nhã nhất: nhạc cổ điển. Tuy nhiên, nguồn cảm hứng của âm nhạc cổ điển khác xa những gì tạo động lực cho nhóm nhạc Rolling Stones, và những thành tựu của âm nhạc cổ điển cũng ở quy mô lớn hơn nhiều.

Beethoven: Thiên tài sáng tạo

Trật tự xã hội của châu Âu bắt đầu thay đổi vào thế kỷ 19. Các cuộc chiến tranh của Napoleon đã dẫn đến sự sụp đổ của nhiều quốc gia nhỏ và các triều đình quý tộc của họ – những người bảo trợ cho các nghệ sĩ. Khi nền công nghiệp hóa đẩy mạnh sự phát triển của tầng lớp trung lưu, nhiều nhạc sĩ đã bước vào thị trường để kiếm sống bằng cách giảng dạy, biểu diễn, và sáng tác theo yêu cầu.

Nhà soạn nhạc Beethoven đã tận dụng sự thay đổi này. Việc bắt đầu bị điếc đánh dấu cuộc khủng hoảng cá nhân buộc ông phải ngừng biểu diễn. Ông đã có ý định tự tử nhưng rồi quyết tâm chống lại ý định đó. Thả mình vào âm nhạc, ông đã phát triển phong cách cá nhân anh hùng thể hiện những cảm xúc của mình và khiến ông trở nên nổi tiếng đến mức bán tác phẩm của mình cho người trả giá cao nhất. Phong cách đi sâu vào nội tâm, cũng có hơn trong những năm cuối đời của ông đã định nghĩa lại những gì âm nhạc có thể làm được. Khi ông qua đời, hơn 10,000 người đã tràn ra đường phố Vienna để chứng kiến lễ đưa tang ông.

Nhà soạn nhạc Beethoven đã trở thành một anh hùng văn hóa sau khi ông qua đời. Theo bài viết của các nhà nghiên cứu âm nhạc J. Peter Burkholder, Donald Jay Grout, và Claude V. Palisca trong cuốn "A History of Western Music" (Lịch Sử của Âm Nhạc Phương Tây, Nhà xuất bản WW. Norton & Company, tái bản lần thứ 7 năm 2006): "Câu chuyện về cuộc đời của ông [Beethoven] đã giúp định hình quan điểm Lăng mạn của người nghệ sĩ sáng tạo sống tách biệt với xã hội, người đã nhận chịu một cách dũng cảm để đem đến cho nhân loại nét thoáng qua về thần linh thông qua nghệ thuật."

Liszt: Ngôi sao nhạc rock

Nhà soạn nhạc Franz Liszt là hiện thân của ngôi sao âm nhạc thời đầu. Ông thần tượng Beethoven – người mà sau khi nghe Liszt chơi nhạc lúc Liszt còn nhỏ, được cho là đã hôn lên trán cậu bé này và nói rằng cậu bé sẽ đem đến "niềm vui và hạnh phúc cho nhiều người." Liszt cũng được nghệ sĩ Paganini truyền cảm hứng như vậy và ông đã tìm cách để trở thành nghệ sĩ dương cầm bậc thầy. Ông bắt đầu

(Trái) Tác phẩm "Beethoven", họa sĩ Karl Joseph Stieler vẽ năm 1820; (Giữa) Một bức tranh chân dung của nghệ sĩ Niccolò Paganini, vào khoảng năm 1830, tranh của họa sĩ Jean Auguste Dominique Ingres. Viện bảo tàng Mỹ thuật Metropolitan; (Phải) Chân dung của nhà soạn nhạc Franz Liszt do họa sĩ Hungari Miklós Barabás thực hiện, 1847.

trong những bậc thầy này là Niccolò Paganini, thường được nhắc đến là nghệ sĩ vĩ cầm vĩ đại nhất mọi thời đại. Năng lực kỹ thuật phong phú của ông, cùng lòng khát khao thể hiện điều đó lớn đến nỗi trong buổi biểu diễn nổi tiếng nhất của mình, ông đã làm đứt dây đàn đầu tiên, sau đó là dây thứ hai và ngay sau đó là dây thứ ba. Với chỉ một dây đàn còn lại, ông đã hoàn thành phần biểu diễn vô cùng hoàn mỹ với màn vỗ tay vang như sấm. Điều này không phải là ngẫu nhiên: Ông đã sáng tác một số bản nhạc để có thể chơi được chỉ với một dây đàn và miết những dây còn lại để chúng bị đứt trong khi biểu diễn.

Paganini phải chịu đựng rất nhiều bệnh tật trong suốt cuộc đời ông. Ông có thể bị hội chứng Marfan hoặc Ehlers-Danlos. Các chứng rối loạn này ảnh hưởng tới khả năng tạo ra mô liên kết của cơ thể và khiến ông có thần hình gầy gò xương. Thêm vào đó, có ý kiến cho rằng ông còn bị lao và giang mai. Để điều trị bệnh giang mai, ông đã được cho uống thủy ngân, khiến ông bị rụng hết răng.

Cũng như nhà soạn nhạc Beethoven, nghệ sĩ Paganini đã vượt qua cơn khủng hoảng sức khỏe của mình bằng nghệ thuật. Theo lời mẹ ông, một thiên thần đã đến và nói với bà lúc bà mang thai ông rằng con trai bà đã được định sẵn là sẽ trở nên vĩ đại – nhưng kèm với một cái giá đắt. Hội chứng ảnh hưởng các mô liên kết này cũng giúp cho ông có những ngón tay dài và linh hoạt. Khi cậu bé ốm yếu này lớn lên, cậu đã dành toàn bộ thời gian rảnh để chơi thành thạo đàn vĩ cầm cho đến khi cậu có thể chơi 12 nốt trong một giây. Năng lực biểu diễn và sự tận tâm với nghệ đã đặt ra tiêu chuẩn cho những nghệ sĩ vĩ cầm hậu bối của ông.

Tự do

Vậy đâu là sự khác biệt giữa những biểu cảm đầy tâm trạng của nhà soạn nhạc Beethoven và những lời hát [có giai điệu] mang tính rối loạn lưỡng cực của một ban nhạc emo punk? Hay màn trình diễn kịch tính của nghệ sĩ Liszt so với những tiết mục vũ đạo đầy nhục dục của một ngôi sao nhạc pop?

Chỉ đơn giản thế này: đằng sau những nhân vật xuất chúng đó là sự thật đằng sau những đau khổ là vẻ đẹp. Các phần trình diễn của các nghệ sĩ Paganini và Liszt đã thể hiện trình độ bậc thầy mà không một ai trên đời này sánh kịp. Họ đều sáng tác những bản nhạc mới, có tính chất thức về kỹ thuật và định hình các truyền thống biểu diễn, chẳng hạn như yêu cầu những người chơi phải được lòng các bản nhạc thay vì dựa vào tờ giấy có ghi nhạc và lời.

24 Khúc tùy hứng cho Độc tấu Vĩ cầm

Ông Andrew Benson Brown là nhà thơ tài Missouri, kỳ giả, giảng viên về viết lách. Ông là biên tập viên tại Bard Owl Publishing and Communications và là tác giả của tập thơ "Legends of Liberty", một tập thơ sử thi về cuộc Cách mạng Mỹ. Để biết thêm thông tin, vui lòng truy cập trang Apologist.wordpress.com.

Giai Kỳ biên dịch

CHAUSON PHARMACY

Kính mời Quý Khách

- Giao thuốc tận nhà, miễn phí.
- Có quà tặng cho khách mới và đơn thuốc mới.
- Có thử Covid- 19 nhanh (Antigen) và PCR.
- Chích ngừa cảm cúm (Flu).
- Được sĩ tận tình hướng dẫn cách sử dụng thuốc an toàn và hiệu quả.
- Bán nhiều loại thuốc theo toa (Prescription) và không theo toa (OTC).
- Nhận hầu hết các loại bảo hiểm, Medicare và Medi-Cal.
- Giúp quý vị gọi Bác Sĩ và chuyển toa dễ dàng, nhanh chóng.
- Có giá đặc biệt cho quý khách không có bảo hiểm.

Dược sĩ có nhiều kinh nghiệm và sẽ tận tâm giúp đỡ, trả lời những thắc mắc về sức khỏe và thuốc cho quý vị.

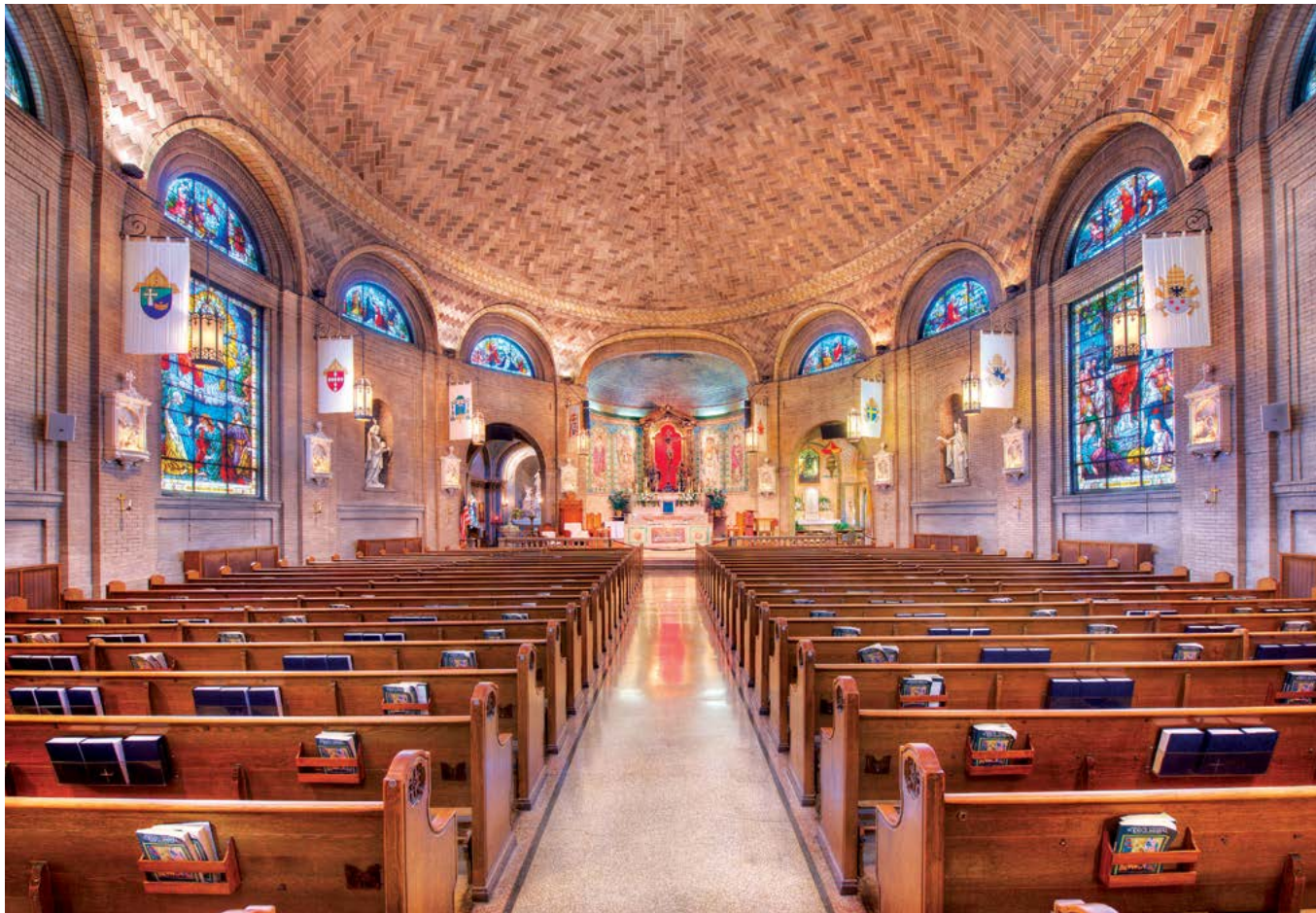

CHAUSON PHARMACY
9029 McFadden Ave, Westminster, CA 92683
(657) 334 – 7087

GIỜ MỞ CỬA
• Thứ 2 đến thứ 6 : 10 AM – 6 PM
• Thứ 7 : 10 AM – 2 PM
• Chủ nhật : Nghỉ

Nhu cầu về cái đẹp của chúng ta: Kiến trúc

Nội thất tuyệt đẹp của Vương cung thánh đường Thánh Lawrence ở Asheville, North Carolina, mang đến cảm giác về một nơi linh thiêng.

JEFF MINICK

Nhân loại có một khát khao mạnh mẽ về cái đẹp, và nếu bạn bỏ qua khát khao đó trong kiến trúc, các tòa nhà của bạn sẽ không tồn tại dài lâu, vì mọi người sẽ không bao giờ cảm thấy thoải mái khi ở trong đó. — Roger Scruton

Hãy bắt đầu bằng một chuyến viếng thăm đến Vương cung thánh đường Thánh Lawrence ở trung tâm thành phố Asheville, North Carolina.

Khi bước vào nhà thờ theo phong cách Phục Hưng Tây Ban Nha do kiến trúc sư Rafael Guastavino thiết kế này, ngay lập tức chúng tôi biết rằng mình đang ở một nơi linh thiêng. Thông thường, các du khách mới vừa này còn cười to và tranh luận về các nhà hàng cho bữa trưa sẽ tinh lạnh khi họ bước từ vỉa hè nhộn nhịp vào vương cung thánh đường này. Nơi đây, trong bóng tối yên tĩnh, các ngọn nến chiếu lung linh. Từ những bức tường, các bức tượng của các vị thánh nhìn vào cõi vĩnh hằng, trong khi ở phía trước nhà thờ là những bức tượng của Mẹ Maria và Thánh John đang than khóc về việc Chúa bị đóng đinh trên thập tự giá. Bao phủ các bức tường của chỗ tụng niệm là những bức chân dung bằng đất nung nhiều màu của Bốn Thánh Viết Phúc Âm (the Four Evangelists) và các thiên thần Raphael và Michael. Phía trên gian cung thánh là mái vòm hình elip, biệt lập, lớn nhất ở Bắc Mỹ. Không gian này đã thể hiện rõ mục đích của mình: thờ phượng và cầu nguyện.

Rời vương cung thánh đường và lang thang xuống đồi, chúng tôi băng qua cây cầu bắc qua đường cao tốc, và tản bộ dọc Đường Flint. Ở đây, chúng tôi tìm thấy những ngôi nhà cổ niên đại từ một thế kỷ trở lên: những cấu trúc lập dị với các phần hiên có mái vòm (porch) bao quanh, các đỉnh tháp cao trên mái vòm (cupola), các vọng lâu, và những bãi cỏ rộng được những cây sồi và cây thích cao lớn phủ bóng mát. Rõ ràng là những người thiết kế những ngôi nhà này mong muốn cải thiện cuộc sống của các gia đình cư ngụ trong đó.

Bây giờ chúng ta sẽ đổi hướng và đi đến khu vực trung tâm thành phố. Vào năm 1929, Asheville là một thị trấn đang ăn nên làm ra, là nơi thu hút những

người giàu có và nổi tiếng, đồng thời là nơi tụ tập của các nhà xây dựng, thợ thủ công, và kiến trúc sư. Cuộc Đại Khủng Hoảng đã chấm dứt sự phát triển bùng nổ này. Thành phố đã dành 50 năm tiếp theo để trả nợ và không thể trợ giúp tài chính cho các tòa cao ốc hoặc các công trình kiến trúc hiện đại khác. Kết quả là, gần 200 tòa nhà theo phong cách art deco đã thoát khỏi tình cảnh bị phá hủy.

Ở đây, chúng tôi tìm thấy những kho báu như Tòa nhà Flatiron, một bản sao của tòa nhà Flatiron ở New York; Quán cà phê S&W với sự kết hợp xa hoa của đồ trang trí màu xanh lam, vàng, và bạc; và trung tâm thương mại Grove Arcade với những bức tượng gargoyles (những mảng xối được chạm khắc vào kiến trúc của các nhà thờ cổ, thường ở dạng một loài vật hoặc con người kỳ dị) và những chú sư tử chạm khắc; tầng trệt gồm các cửa hàng và nhà hàng, bên trên là các căn chung cư tràn ngập hoa treo và lan can lưới sắt. Động lực kiến trúc thúc đẩy đằng sau những tòa nhà này và các tòa nhà lân cận khác là tính thiết thực và nét thẩm mỹ.

Cách đó không xa, chúng tôi tìm thấy Ngôi nhà Biltmore, ngôi nhà thuộc sở hữu tư nhân lớn nhất Mỹ quốc, với nhiều bức tranh, tác phẩm điêu khắc, và thảm trang trí có giá trị. Gần đó là công viên Grove Park Inn. Công viên này được 400 người dân ông làm việc theo ca 10 tiếng sáu ngày một tuần xây dựng vào đầu thế kỷ 20 trong vòng chưa đầy một năm. Như cựu Ngoại trưởng William Jennings Bryan đã nói trong bài diễn văn khánh thành của ông tại Inn, không nghĩ ngờ gì khi nhìn vào những bức tường đá to lớn, “Công trình này được xây dựng để tồn tại lâu dài.” Vàng, và vì [để tôn vinh] cái đẹp nữa.

Không phải tất cả các công trình công cộng đều phải đồ sộ để làm hài lòng các tri giác thẩm mỹ. Chẳng hạn, gần nhà con gái tôi ở Front Royal, Virginia, là một nhà thờ Giám lý bằng ván gỗ màu trắng có một gác chuông cao trên đỉnh. Được bao quanh bởi những ngọn núi và cánh đồng, nhà thờ này sẽ gây ấn tượng với hầu hết những vị khách qua đường như một công trình đáng được tán dương. Quán Cà phê Happy Creek ở Front Royal, nơi mà tôi đang viết những dòng chữ này, được xây dựng để làm một chuồng ngựa vào năm

1885, và sự tinh xảo của những công trình gạch cổ cùng những thanh dầm và thanh giằng của công trình này vẫn thu hút được sự thán phục của các du khách.

Sự tàn lụi hiện đại

Có lẽ xu hướng sử dụng thủy tinh và nhựa bắt nguồn từ việc áp dụng sai nguyên tắc “Hình dáng theo sau chức năng” của kiến trúc sư Louis Sullivan. Có lẽ các triết lý về chủ nghĩa vị lợi và thuyết tương đối chính là lý do của sự vắng mặt của tính thẩm mỹ và sức quyến rũ trong rất nhiều công trình của chúng ta.

Dù thế nào đi chăng nữa, sự xấu xí này thậm chí còn khiến một số thợ xây kinh hoàng. Trong tác phẩm “From Bauhaus to Our House” (Từ Bauhaus Đến Ngôi Nhà Của Chúng Ta), lần công kích nổi tiếng của tác giả Tom Wolfe vào kiến trúc hiện đại, ông Wolfe viết rằng nhiều kiến trúc sư “tuyên bố rằng chính họ cũng cảm thấy kinh hoàng. Không cần đồ mật, họ sẽ nói với bạn rằng kiến trúc hiện đại đã cạn kiệt, đã thoái trào. Chính họ cũng nói đùa về những chiếc hộp thủy tinh.”

Trong vài thập niên qua, các nhà phê bình nổi bật khác, trong đó có Hoàng tử Charles của Vương quốc Anh, cũng chỉ trích kiến trúc hiện đại. Một trong số những người gièm pha như vậy là triết gia Roger Scruton. Trong bài viết cho The Epoch Times ngày 10/04/2017, “Tồn Vinh Vị Triết Gia Của Cái Đẹp”, tác giả Milene Fernandez thuật lại rằng triết gia Scruton “gọi kiến trúc là một ‘lĩnh vực quan trọng nhất của thực hành nghệ thuật’ và chỉ trích kiến trúc sư hiện đại Le Corbusier vì đã phá hủy tinh nghệ thuật của ngành kiến trúc. Kiến trúc chủ trọng công năng bằng bê tông và kính đã vượt qua các thành phố trên khắp thế giới là một phong cách quen thuộc với mọi người. “Đó như là những lớp khay bếp nằm ngang xếp chồng lên nhau cho đến khi bạn đặt đến giới hạn ngân sách,” anh ấy nói, trong khi khán giả cười phá lên.” Và chưa hết...

Có lý do để hy vọng

Các tổ chức như Viện Kiến trúc Truyền thống và Hiệp hội Nghệ thuật Công giáo, cả hai đều thúc đẩy các hình thức xây dựng nhân văn hơn, đang nổi lên. Trang web New Traditional Architecture cung cấp một loạt các hình ảnh đẹp. Các hình ảnh này trưng bày [cho chúng ta thấy] cách pha trộn các hình thức kiến trúc cũ hơn với những ý tưởng hiện đại, rõ ràng hơn những gì mà từ ngữ có thể miêu tả.

Cách quán cà phê Happy Creek vài dặm là trường Đại học Christendom, một trường Công giáo nhỏ nơi các thầy cô và học sinh xem trọng ba điều tiên nghiệm – chân, mỹ, và thiện. Trường đại học này rất xem trọng cái đẹp. Điều này có thể nhìn thấy trong các tòa nhà của trường, hầu hết được xây dựng theo một “phong cách Virginia truyền thống.” Thư viện đặc biệt đẹp, với “hình thức căn bản lấy cảm hứng từ các nguyên tắc soi dẫn của trường đại học này: Sánh vào hình bát giác, có hình vòm như một phép ẩn dụ cho Đức tin, trong khi giồng trời hai tầng ở trung tâm của thư viện là hiện thân của Luân lý,” theo trang web thư viện của trường đại học này.

Năm nay trường này đã bắt đầu xây dựng một nhà nguyện hình chữ thập, với sức chứa 750 chỗ ngồi và một tháp Gothic cao 130 feet. Giống như triết gia Roger Scruton và những người khác, những người xây dựng nhà nguyện này nhận ra tầm quan trọng của vẻ đẹp của một tòa nhà. Họ hiểu rằng nếu muốn dạy về cái đẹp, họ phải đưa ra những ví dụ về vẻ đẹp đó cho các sinh viên của mình.

Những người tin vào truyền thống và sức mạnh của rồi của chân, mỹ, và thiện bị mất tinh thần khi hằng ngày phải đối mặt với một nền văn hóa thẩm đắm sự thô鄙 và tầm thường – không chỉ trong kiến trúc mà còn trong tất cả các loại hình nghệ thuật và quảng trường công cộng. Đôi khi, nền văn hóa đó dường như không có bất kỳ khả năng cứu chuộc nào; nền văn hóa đó giống như một bãi đậu xe rộng lớn, trống rỗng với một vài mẫu giấy vụn bay trên đường nhựa.

Tuy nhiên, nếu quan sát kỹ, chúng ta có thể quan sát thấy các vết nứt trên mặt đường âm ỉm đó.

Trôi lên qua những vết nứt đó là những đóa hoa của sự mỹ hảo.

Hòa Long biên dịch

Động lực kiến trúc thúc đẩy đằng sau những tòa nhà này và các tòa nhà lân cận khác là tính thiết thực và nét thẩm mỹ.

Tác phẩm điêu khắc bằng sắt phía trước Tòa nhà Flatiron, trên Phố Wall ở New York.

Không phải tất cả các công trình công cộng đều phải đồ sộ để làm hài lòng các tri giác thẩm mỹ.

Tác giả Jeff Minick sống và sáng tác ở Front Royal, Virginia. Ông là tác giả của hai quyển tiểu thuyết có nhan đề “Amanda Bell” và “Dust on their Wings”, và hai tác phẩm hiện thực mang tên “Learning as I Go” và “Movies Make the Man”.

“Myth of Er” (Thần Thoại về Chiến Binh Er) của triết gia Plato kể một câu chuyện về những linh hồn trải qua thẩm phán. Chỉ tiết Tổng lãnh thiên thần St. Michael cân các linh hồn, từ bức liên họa mang tên “Last Judgment” (Sự phán xét cuối cùng), năm 1446–1452, của họa sĩ Rogier van der Weyden, Salle Saint-Louis ở Louvre.

VĂN HÓA

‘Thần Thoại về Chiến Binh Er’ của triết gia Plato dạy điều gì cho chúng ta thời nay?

Lời nhắc nhở rằng chúng ta lựa chọn số phận của mình

JAMES SALE

Plato nổi danh là một trong những triết gia vĩ đại nhất thế giới. Thật vậy, triết gia thế kỷ 20 là A.N. Whitehead đã từng nhận xét rằng hầu như triết học Tây phương chỉ là “một loạt các chú thích cho triết gia Plato”.

Ở phần cuối cuốn “Republic” (Cộng Hòa) của mình, Plato kể tường tận câu chuyện thần thoại kỳ lạ về chiến binh Er. Trong tiếng Hy Lạp cổ xưa, từ “myth” (thần thoại) có nghĩa là “lời tường thuật”, chứ không phải như cách hiểu hiện đại của chúng ta là một điều gì không có thật hoặc là một câu chuyện truyền thống liên quan đến các sinh mệnh siêu nhiên, các anh hùng, các vị Thần, các cuộc chinh phục, và những

điều tương tự.

Thật tình cờ, câu chuyện thần thoại – hay lời tường thuật này – về chiến binh Er quả thật có liên quan đến những sinh mệnh siêu nhiên! Nhưng đây không phải là một câu chuyện thần thoại Hy Lạp cổ xưa; mà là lời tường thuật của một vị triết gia về cách thực tại có thể được kiến tạo.

Vì những lý do trên, rằng đây không phải là một câu chuyện thần thoại truyền thống (và do đó không xuất hiện trong hầu hết các tuyển tập thần thoại Hy Lạp) và do một triết gia sáng tác (hãy nhớ rằng Plato muốn cấm các nhà thơ vì họ quá phả cách), vậy nên tôi do dự về việc dành cho câu chuyện quá nhiều vị thế và độ tin cậy. Nhưng xin nhắc lại, câu chuyện này được sáng tác bởi một trong những triết gia cổ đại uyên bác, và tôi, theo laps

Trong “Myth of Er” (Thần Thoại về Chiến Binh Er), các linh hồn đã uống nước từ dòng sông Lethe và quên đi tiền kiếp của mình. Tác phẩm “Lethé” của nhà điêu khắc Wilhelm Wandschneider, năm 1908. Bộ sưu tập bưu thiếp.

luận của riêng mình, hết lòng tôn trọng câu chuyện đó.

Vậy thần thoại về chiến binh Er là gì và tại sao câu chuyện này lại hữu ích cho thời nay?

Thần thoại về chiến binh Er

Chiến binh Er là một người đàn ông đã thiết mạng trên chiến trường, và cùng với những người tử trận khác, ông được tiếp dẫn sang thế giới bên kia. Ở đó, ông đã đặt chân lên đến một chốn tuyệt diệu, nơi có những vị sẽ quyết định nơi chốn mà một người sẽ đến vào kiếp sau. Có hai cánh cửa (một lối vào, một lối ra) lên thiên đàng, và hai cánh cửa (một lần nữa, lối vào và lối ra) xuống cõi trần. Những linh hồn thiện lương được thăng lên thiên đàng, và những linh hồn xấu xa bị đẩy xuống trần thế. Người anh hùng Er, không được đưa đến một trong hai nơi này, nhưng được yêu cầu đứng yên tại chỗ để ông có thể chứng kiến toàn bộ quá trình và kể lại cho những người còn sống những gì xảy ra sau khi qua đời.

Chuyện gì đã xảy ra? Những ai đã lên thiên đàng và trở về đều thuận khiết và hạnh phúc, thuật lại những cảnh đẹp khôn tả; những ai trở về từ trần gian đều bất thỉu và khôn khổ. Trên thực tế, những người thuộc nhóm sau đã phải trải qua hàng ngàn năm để chuộc tội gặp mười lần cho mỗi một tội lỗi mà họ đã gây ra.

Hơn nữa, có một số người – những kẻ bạo chúa, kẻ sát nhân, và những tên phạm trọng tội nặng nề nhất – hoàn toàn không được phép quay trở lại; sinh mệnh của họ liên tục bị lột da.

Những đối với những người có thể quay trở lại, thì hành trình của họ tại thời điểm ấy mới chỉ là giai đoạn một. Sau bảy ngày nữa, tất cả họ tập trung tại một đồng cỏ với nữ thần của Sự Tắt Yếu, cùng các cô con gái của nàng (Ba chị em Số mệnh) và các điều thần Sirens*.

Ở đây sẽ diễn ra trò chơi bốc thăm, trong đó rõ ràng rằng mỗi cá nhân đều phải chịu trách nhiệm về bất kì lựa chọn nào của họ. Về bản chất (khá giống quan điểm triết học của triết gia), lựa chọn mà họ đưa ra cần thể hiện được rằng họ đã học được từ những kinh nghiệm của mình, cả trong cuộc sống vật chất và trong những gì đã xảy ra với họ cho đến thời điểm đó ở kiếp sau.

Lúc này, họ có thể lựa chọn luân hồi chuyển sinh thành một người khác hoặc thậm chí là một loài động vật. Trước khi làm vậy, họ uống thứ nước của sự lãng quên và bắt đầu cuộc sống mới của mình với một khởi đầu mới. Tuy nhiên, sự thực là, linh hồn tái sinh bởi vì linh hồn là bất diệt.

Chiến binh Er không uống thứ nước này, và vì vậy ông có thể (vào ngày thứ 10 và theo một cách ngoa ngôn mục) thức dậy trên giàn hỏa thiêu đang chuẩn bị hỏa táng thân xác của ông và trở lại với cuộc sống để giải thích điều gì thực sự xảy ra sau khi chết.

Vậy tại sao điều này lại có liên hệ hoặc quan trọng đến thời nay? Liệu có phải đó chỉ là những suy đoán vắn vơ, tuy có một chút khuyên hướng triết lý?

Linh hồn là bất diệt

Tôi nghĩ có bốn lý do vì sao câu chuyện này lại quan trọng. Điều đầu tiên và, cũng có thể, là điều quan trọng nhất chính là triết gia vĩ đại Plato dường như đồng ý với sự thông tuệ của những bậc tiền nhân: đó là linh hồn bất tử có tồn tại.

Linh hồn là điều mà tất cả các nền văn hóa trong quá khứ đều biết đến và tôn kính, có thể là nền văn hóa Sumer, Babylon, Ai Cập, Hy Lạp, La Mã, Scandinavia, và Celtic, chưa kể các tôn giáo lớn ngày nay, bao gồm Hồi giáo, Ấn Độ giáo, Cơ Đốc giáo, Do Thái giáo, và thậm chí là Phật giáo. Tôi đề cập đến Phật giáo sau cùng vì quan niệm luân hồi của môn phái này phản ánh rất khớp với phiên bản của triết gia Plato.

Xem tiếp trang 6

Khu dinh thự Biltmore Estate ở Asheville, North Carolina.

240PUNTCHEV CC BY-SA 4.0

VĂN HÓA

‘Thần Thoại về Chiến Binh Er’ của triết gia Plato dạy điều gì cho chúng ta thời nay?

Tiếp theo từ trang 5

Hãy nhớ rằng việc tái sinh, theo cách của nó, có thể là một hình thức của việc ném trái địa ngục, vì như chàng Er quan sát, không phải tất cả những người chọn cuộc sống mới của họ đều lựa chọn một cách khôn ngoan. Trong thế giới duy vật mà chúng ta đang sống hiện nay, điều này có vẻ cổ hủ và lạc điệu, nhưng sức nặng của bằng chứng này là rất lớn. Để phớt lờ điều này, người ta sẽ phải coi tất cả các nhóm người có tôn giáo cổ đại cũng như hiện đại như những người nguyên thủy khờ khạo, và thể hiện một mức độ kiêu ngạo đáng kinh ngạc đến mức chỉ có từ “hubris” trong tiếng Hy Lạp có nghĩa là “ngạo mạn” mới thực sự tìm thấy được gốc rễ của tội lỗi này.

Và điều đó dẫn chúng ta đến luận điểm thứ hai.

Chúng ta đều sẽ bị phán xét

Thừa nhận sự bất tử của linh hồn, cũng là thừa nhận sự phán xét linh hồn ở thế giới bên kia. Nếu niềm tin vào sự bất tử của linh hồn là một khái niệm không được ưa chuộng ở phương Tây, thì “sự phán xét” – trách nhiệm giải trình – thậm chí càng không được ưa chuộng và bị lãng tránh.

Chúng ta đơn giản không hề muốn nghĩ rằng chúng ta phải chịu trách nhiệm cho những hành động của mình, mặc dù thực tế là tất cả mọi người đều có lương tri. Cho đến khi chúng ta chôn vùi hoặc thiêu đốt lương tri của chính mình, thì lương tri sẽ cảnh báo chúng ta về những việc làm sai trái thông qua các cảm xúc tội lỗi, nhục nhã, ăn hận, và những cảm giác tương tự khác.

Thay vào đó, ở phương Tây, chúng ta tìm cách xem nhẹ sự phán xét. Điều mà chúng ta làm trước tiên và trên hết chính là phá hỏng ngôn ngữ. Như nhà bình luận kiêm tác giả David Brooks của tờ New York Times đã viết trong quyển “The Road to Character” (Con Đường Hình Thành Nhân Cách):

“Khi văn hóa hiện đại cố gắng thay thế

Gần như tất cả các tín ngưỡng đều nói về sự phán xét cuối cùng. “The Last Judgment” (Sự phán xét cuối cùng), khoảng năm 1595, của họa sĩ Leandro Bassano. National Museum of Western Art, Tokyo.

Thừa nhận sự bất tử của linh hồn, cũng là thừa nhận sự phán xét linh hồn ở thế giới bên kia.

tội lỗi bằng những khái niệm như sai lầm hoặc vô cảm, hoặc cố gắng xóa bỏ tất cả những từ như “đức hạnh”, “nhân cách”, “ác độc” và “tội lỗi”, điều đó không làm cho cuộc sống trở nên kém đạo đức hơn chút nào; nó chỉ có nghĩa là chúng ta đã che giấu cốt lõi đạo đức hiển nhiên của cuộc sống bằng thứ ngôn ngữ nông cạn... Hồn nữa, khái niệm tội lỗi là cần thiết vì khái niệm này hoàn toàn chân thực.”

Từ vựng căn bản về đạo đức

Điều này dẫn đến luận điểm thứ ba của chúng ta về tầm quan trọng của thần thoại và chiến binh Er: Câu chuyện này nhấn mạnh sự cần thiết của trách nhiệm cá nhân. Tất nhiên, nếu chúng ta không còn vốn từ vựng căn bản về đạo đức nữa – chẳng hạn những từ vựng như “lương thiện” và “độc ác” – thì việc nhận trách nhiệm trở nên khó khăn hơn nhiều đối với chúng ta. Cách đây rất lâu, vào những năm 1950, nhà nghiên cứu khoa học nhân văn Cơ đốc giáo Dorothy L. Sayers đã viết: “Niềm tin của chúng ta vào những năng lực tự nhiên như ý chí và phán xét đã bị xói mòn, và trong khi sụp đổ chúng đã kéo theo rất nhiều mối quan tâm của chúng ta đối với bản thân mình với tư cách là những cá nhân có trách nhiệm.”

Lựa chọn số phận cho chính mình

Cuối cùng, luận điểm thứ tư là một hệ quả của luận điểm thứ ba: tầm quan trọng của những lựa chọn mà chúng ta đưa ra. Những lựa chọn này sẽ quyết định mọi thứ, như trong “mọi thứ” thuộc về vận mệnh, hay số phận của chúng ta. Điều thú vị là trong thần thoại này, có ba vị nữ thần Số mệnh trong buổi bốc thăm này [họ là con gái Nữ Thần của Sự Tất Yếu được nhân cách hóa ở đây, gồm có Clotho, người quay sợi; Lachesis, người đo sợi; và Atropos, người cắt chỉ. Họ dệt trên khung cửi số phận với mỗi sợi chỉ là một sinh mệnh]. Như chúng ta vẫn nói trong thế giới hiện đại, các lựa chọn đều có hậu quả, nhưng ngày càng có nhiều người dường như muốn chối bỏ thực tế này. Nhà văn và triết gia Ayn

Rand đã có một câu cách ngôn tuyệt vời gói gọn vấn đề này một cách hoàn hảo: “Chúng ta có thể phớt lờ thực tế, nhưng chúng ta không thể phớt lờ hậu quả của việc chối bỏ thực tế.”

Một cách khác của việc bày tỏ sự thật này là nói lên rằng cuộc sống có ý nghĩa bởi vì cuộc sống là [có chuẩn mực] đạo đức. Có đúng và có sai, và “Trục quay của Sự Tất Yếu” (vũ trụ) duy trì cấu trúc này. Điều này dẫn chúng ta đi thẳng trở lại lập luận thứ hai: Sự phán xét là có tồn tại.

Điều này, chắc chắn, là một liều thuốc giải độc lớn cho phần lớn suy nghĩ và niềm tin đương đại của chúng ta, không phân biệt tôn giáo nào: Linh hồn là bất diệt. Có sự phán xét sau khi qua đời. (Mặc dù trong cuộc sống cũng thường như vậy, vì như Phật giáo nói, “Bạn sẽ không bị trừng phạt vì sự tức giận của mình, mà sự tức giận của bạn sẽ trừng phạt bạn.”)

Chúng ta có trách nhiệm về những hành động của mình, và do đó những lựa chọn chúng ta đưa ra đều có những hệ quả vĩnh cửu. Tin rằng những mệnh đề này sẽ làm thăng hoa đời sống con người, vì như học giả Dante Prue Shaw đã luận sát, “Hành động theo bản năng trong dục vọng là trở thành cảm thú.” Đạo đức là liều thuốc hóa giải cho điều đó.

Ông James Sale đã có hơn 50 đầu sách được xuất bản, gần đây nhất là “Mapping Motivation for Top Performing Teams” (Routledge, 2021). Ông đã được giải nhất trong cuộc thi thường niên của Hiệp Hội Các Nhà Thơ Cổ Điển 2017, biểu diễn tại New York vào năm 2019. Tập thơ gần đây nhất của ông là “HellWard”. Để biết thêm thông tin về tác giả và về dự án Dante của ông ấy, hãy truy cập EnglishCantos.home.blog

Chú thích:

[*] Siren là nhân vật trong thần thoại Hy Lạp, là những sinh vật nửa người nửa chim và nguy hiểm vì có vẻ đẹp thu hút các thủy thủ cùng với âm nhạc du dương và giọng nói mê hoặc, khiến những thủy thủ mê muội, rồi làm đắm tàu khiến thủy thủ bị trôi dạt trên biển hoặc lạc vào những hòn đảo của họ.

Minh Ngọc biên dịch

SHEN YUN

LÀ MỘT PHƯỚC LÀNH TRONG THẾ GIỚI NGHỆ THUẬT BIỂU DIỄN

CATHERINE YANG

Nghệ thuật là một ngành nổi tiếng khó tạo nên sự đột phá, và đại dịch vừa qua đã khiến các công ty nghệ thuật biểu diễn càng khó phát triển hơn nữa. Theo các cuộc khảo sát toàn quốc, thì nhiều tổ chức nghệ thuật lớn vẫn chưa hoạt động trở lại như mức trước đại dịch. Tuy nhiên, một công ty có một câu chuyện nổi bật. Sau khi rút ngắn chuyển lưu diễn toàn cầu năm 2020 vào tháng Ba, Đoàn Nghệ thuật Biểu diễn Shen Yun đã trở lại lưu diễn vào mùa hè năm 2021, sớm hơn nhiều so với các đoàn nghệ thuật biểu diễn khác. Shen Yun như một tia hy vọng, cho cả khán giả và cộng đồng nghệ thuật biểu diễn.

Đến cuối mùa thu năm 2021, Shen Yun đã hoàn thành lịch trình biểu diễn trên khắp thế giới, và mùa lưu diễn năm 2022–2023 đang diễn ra là mùa có quy mô lớn nhất của họ từ trước tới nay. Công ty vũ đạo Trung Hoa cổ điển hàng đầu thế giới này dự kiến ghé thăm 200 thành phố trên toàn thế giới với tám đoàn lưu diễn. Trong nửa năm, có hơn 150 buổi biểu diễn được tổ chức mỗi tháng, và nhu cầu đang ngày một tăng lên.

Ngay cả trước khi xảy ra đại dịch, Shen Yun vẫn luôn là một phép lạ trong ngành nghệ thuật biểu diễn. Thông thường, những công ty khác – biểu diễn vũ ba lê, nhạc kịch opera, và nhạc giao hưởng – dựa vào các tiết mục kinh điển lặp đi lặp lại (chẳng hạn như vở “Kép Hạt Dẻ” và Bản giao hưởng số 5 của Beethoven) – để thu hút một nửa lượng khán giả [trong rap], và doanh thu mà họ có được thường chỉ chiếm một nửa ngân sách công ty, phần còn lại đến từ các quỹ tư nhân, tổ chức, hoặc chính phủ.

Nhưng Shen Yun là trường hợp ngoại lệ, phần lớn ngân sách của công ty này có được là từ doanh thu bán vé. Ông Mike Wang, một trong những người đại diện của Shen Yun, đã xác nhận trong một cuộc phỏng vấn rằng công ty có trụ sở tại New York này không nhận tài trợ từ chính phủ và nhận rất ít quyền góp.

Tất cả điều này còn đáng ngạc nhiên hơn khi xét đến các chương trình của Shen Yun, theo một số tiêu chuẩn đánh giá nhất định, là xa xỉ.

Đầu tiên, phải kể đến quy mô rất lớn của những đoàn nghệ thuật này. Mỗi đoàn trong tám đoàn vũ đạo này có khoảng 80 người – gồm các nghệ sĩ múa, các nhạc công của một dàn nhạc giao hưởng hoàn chỉnh, và các nhân viên hậu trường. Đứng thời mỗi mùa lưu diễn đòi hỏi rất nhiều chi phí đi chuển.

Kể đến thì có một thực tế rằng, mỗi năm Shen Yun sẽ ra mắt một chương trình hoàn toàn mới, đồng nghĩa là có khoảng hơn chục tiết mục vũ đạo mới phải biên đạo, cùng với nhiều trang phục mới cần được thiết kế thủ công, các sáng tác âm nhạc mới, và các thiết kế phông nền mới đi kèm mỗi tiết mục.

Ngày nay, những buổi ra mắt các tác phẩm âm nhạc hoặc vũ đạo mới thường được chuẩn bị rất khoa trương, và khán

Một đoạn trong buổi biểu diễn năm 2019 của Đoàn Nghệ thuật Biểu diễn Shen Yun.

giả không kỳ vọng nhiều hơn một hoặc hai tác phẩm mỗi mùa từ bất cứ nhóm nghệ thuật biểu diễn nào. [Nhưng] cách tiếp cận của Shen Yun lại rất khác biệt và thực sự đã nâng tám tiêu chuẩn về những gì mà một đoàn nghệ thuật có thể đạt được.

“Chúng tôi tạo ra một chương trình mới mỗi năm. Chúng tôi tiếp tục cải thiện công nghệ, vũ đạo, trang phục, cốt truyện, âm nhạc, và mọi thứ của mình. Chi phí sản xuất rất cao,” ông Wang nói. “Điều này có đáng hay không? Đối với chúng tôi thì đáng.”

“Đó là nghệ thuật chân chính, và đem lại lợi ích cho nhiều người.” Ông cho biết các tiêu chuẩn của Shen Yun ở mọi phương diện đều rất cao; một phần là vì các nghệ sĩ biết họ có thể tạo ra ảnh hưởng

lớn như thế nào đối với khán giả. Công ty này đã nhận và đọc vô số cảm nhận trong những năm qua của các khán giả có được những trải nghiệm thăng hoa, thậm chí là những trải nghiệm thoát thai hoàn cốt khi xem các buổi biểu diễn của Shen Yun.

Điều đó xứng đáng với nỗ lực của chúng tôi, bởi vì chúng tôi không ngừng cải thiện, chúng tôi không ngừng đổi phá các giới hạn của nghệ thuật biểu diễn; đó là vì lợi ích của khán giả và thế giới nghệ thuật biểu diễn,” ông cho hay.

LARRY DYE/THE EPOCH TIMES

Đoàn Nghệ thuật Biểu diễn Shen Yun New York chào khán giả trước khi khởi màn tại Nhà hát The David H. Koch ở Trung tâm Lincoln, New York vào ngày 20/03/2022.

chính kiến đang phải đối diện với cuộc đàn áp của Đảng Cộng sản Trung Quốc vì đức tin của mình, và họ đã tìm nơi nương náu cũng như quyền biểu đạt và tự do tín ngưỡng ở hải ngoại.

Kể từ đó, hàng triệu khán giả đã được chứng kiến sự hồi sinh của một nhà hát hóa Thần truyền, và Shen Yun cũng được chào đón nồng nhiệt trên khắp thế giới.

Ông Carlos Veitia, giám đốc Nhà hát Quốc gia Eduardo Brito, đã thưởng thức Shen Yun khi chương trình này biểu diễn tại Nhà hát Quốc gia Eduardo Brito, ở Santo Domingo, Cộng hòa Dominica, vào tháng Hai năm nay.

“Đối với tôi, đây là một khoảnh khắc rạng rỡ trong đời làm quản lý nhà hát của mình, bởi vì Shen Yun là một công ty vũ đạo tin vào đức hạnh, vào kỷ luật, vào sự thăng hoa tinh thần con người, một đoàn nghệ thuật mà mọi quốc gia, mọi nền văn hóa phải đi theo,” ông bộc bạch. “Thành thật mà nói, Nhà hát Quốc gia này sẽ luôn mở rộng cửa với bất cứ ai đến với nghệ thuật.”

“Đó là một nền văn hóa rất vĩ đại, rất cổ xưa. Đó là một công ty vô giá... với những nghệ sĩ mùa điệu của xuất sắc.”

Bà Macarena López, giám đốc Trung tâm Espacio Cartuja CITE – nhà hát từng tổ chức Shen Yun ở Sevilla, Tây Ban Nha – cho biết bà đã được đưa đến một thế giới của “vẻ đẹp siêu phẩm” khi thưởng thức buổi biểu diễn hôm 08/03.

“Những gì chúng ta đang có ở đây hôm nay là một chương trình đẳng cấp nhất của các nghệ sĩ múa. Tôi chia sẻ với quý vị này, dân nhạc giao hưởng và âm nhạc của chương trình này là một điều kỳ diệu,” bà nói.

Ông Harry Haourari, phó giám đốc điều hành tại Trung tâm Lincoln, đã xem chương trình cũng con gái ở thành phố New York vào năm ngoái.

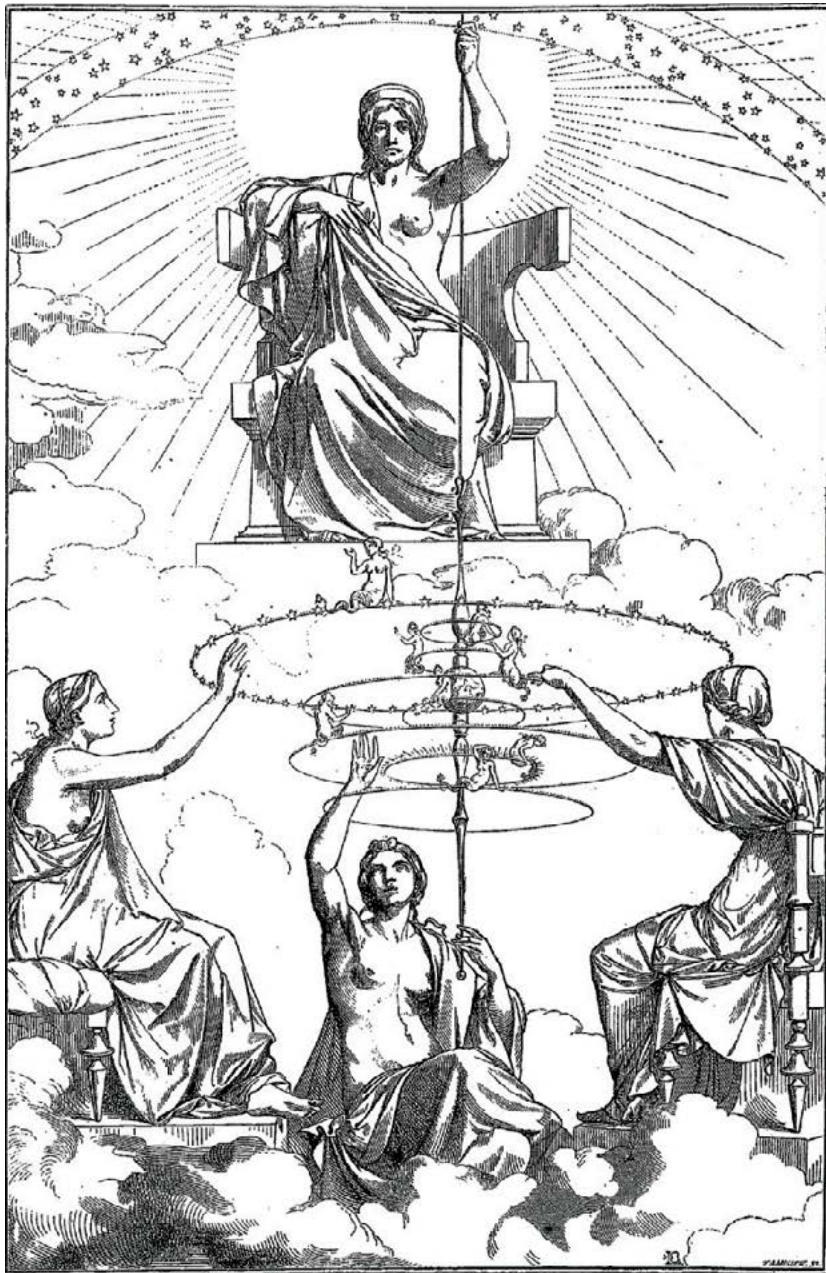
“Tôi nghĩ Shen Yun thật tuyệt! Thật mỹ hảo. Tôi cho điểm 10!” ông cho hay. “Tôi thích cách dàn dựng và biên đạo múa. Nền văn hóa mà tôi cần phải tìm hiểu này thật đáng kinh ngạc!”

“Tôi thực sự yêu thích dân nhạc giao hưởng đệm trực tiếp của họ, đặc biệt là khoảnh khắc khi họ giới thiệu nhạc trưởng và những nghệ sĩ khác. Không gì sánh được với âm nhạc của một dàn nhạc giao hưởng biểu diễn trực tiếp. Tôi tin rằng âm nhạc có tác dụng chữa lành – nếu quý vị để âm nhạc này thấm sâu trong tâm hồn mình và lắng nghe, thì âm nhạc ấy thực sự có tác dụng chữa lành.”

Trong số các bình luận của khán giả hàng năm đều có cảm nhận của nhiều người làm trong các ngành nghệ thuật, họ bày tỏ sự ngưỡng mộ và cảm hứng của mình – thậm chí là hy vọng về sự ra đời của một thời đại hoàng kim trong nghệ thuật – sau khi thưởng thức Shen Yun.

The Epoch Times tự hào là một nhà tài trợ của Công ty Nghệ thuật Biểu diễn Shen Yun. Chúng tôi đã đưa tin về phản hồi của khán giả từ những ngày đầu thành lập Shen Yun vào năm 2006

Minh Ngọc biên dịch

Một minh họa hiện đại về một đoạn trong “Myth of Er” (Thần Thoại về Chiến Binh Er) trong đó thần Ananke, hiện thân của Sự Tất Yếu, ở phía trên Bà chi em Moirai, các vị Thần Số mệnh. Từ tạp chí Magasin Pittoresque, năm 1857, tranh của họa sĩ Edmond Lechevallier-Chevignard.

ProCare

Pharmacy & Medical Supplies

- Cung cấp đầy đủ các loại thuốc tây, vắc xin ngừa cảm cúm, COVID-19, và du lịch. Không cần lấy hẹn trước.
- Cung cấp tất cả các loại dụng cụ y khoa như xe lăn, gậy, dụng cụ an toàn trong phòng tắm, gối đặc biệt cho người đau cổ, đau lưng, đau chân... Đặc biệt: Có bán giấy tờ liệu cho bệnh nhân Tiểu Đường; Giày, nịt lưng giảm đau cột sống... Và rất nhiều sản phẩm hữu ích khác để phục vụ quý khách hàng.
- Nhà thuốc ProCare được công nhận là nhà thuốc chuyên cung cấp các loại thuốc đặc trị bởi Cơ Quan Kiểm Định Sử Dụng thuốc của Hoa Kỳ (URAC).
- Mục tiêu chính của toàn thể nhân viên nhà thuốc chúng tôi là cung cấp đầy đủ mọi chỉ dẫn về sức khỏe và đồng thời phục vụ tối đa để đáp ứng nhu cầu của từng bệnh nhân.
- Chương trình “Đơn giản thuốc” nhằm tăng sự tiện lợi cho quý vị và giúp đạt hiệu quả trong cách dùng thuốc qua việc tư vấn trực tiếp giữa Dược Sĩ với từng bệnh nhân.

Free Delivery

9191 Westminster Ave.
Garden Grove, CA 92644
Website: www.ProCareDrugStore.com
Email: info@ProCareDrugStore.com

Châm ngôn của chúng tôi:

Chất Lượng - Thành Tâm - Nhanh Chóng

Phone: (714) 899-1111
Fax: (714) 899-2808

Mở Cửa 7 Ngày Mỗi Tuần
Thứ Hai – Thứ Sáu 9:30 AM - 6:30 PM
Thứ Bảy – Chủ Nhật 9:30 AM - 1:30 PM

TRUYỆN CỔ TRUNG HOA:

Chiếc cân đòn chính trực

SALLY APPERT

Dân gian khẩu truyền rằng cân đòn truyền thống Trung Hoa có 16 vạch khắc, mỗi vạch khắc tương ứng với một chòm sao, như chòm sao Bắc Đẩu hay còn gọi là Thất Tinh Bắc Đẩu, Nam Đẩu (Nam Đẩu Lục Tinh), và ba vị thần là Phúc, Lộc, và Thọ.

Vạch khắc nhất định phải là màu trắng hoặc màu vàng, không được dùng màu đen hàm ý rằng người kinh doanh buôn bán cân phải có đức tính thật thà và chính trực.

Nếu người bán cân thiếu cho khách, như thiếu một lạng (một đơn vị đo lường truyền thống của Trung Hoa) thì gọi là “tổn Phúc”, cân thiếu hai lạng thì gọi là “tổn Lộc”, và thiếu đến ba lạng thì gọi là “tổn Thọ”.

Dưới đây là hai câu chuyện về cân đòn thời Trung Hoa cổ xưa.

Con trai chuộc tội cho người cha gian dối

Triều đại nhà Minh, ở thành Dương Châu có một ông chủ tiệm tạp hóa, ông có một người con trai và hai người cháu nội. Gia cảnh nhà ông rất giàu có, sung túc. Khi lâm chung nằm trên giường bệnh, ông đã đưa cho con trai xem một cái cân đòn và dặn dò rằng: “Đây chính là bí quyết giúp cha phát đạt. Ta đã đổ đầy thủy ngân vào trong cân cân nhằm đánh lừa cân nặng hàng hóa với tất cả khách hàng của mình. Đó chính là cách giúp ta tích lũy được rất nhiều của cải. Con phải biết khôn khéo tận dụng tốt cái cân này.”

Người con trai nghe xong không khỏi kinh ngạc, có năm mơ anh cũng không ngờ cha mình lại bán rẻ lương tâm đến vậy. Sau khi người cha qua đời, anh đã đem đốt bỏ cái cân đó đi.

Để chuộc lại tội lỗi lúc sinh thời của

người cha, người con trai đã dốc lòng cứu tế người nghèo khó, tích đức hành thiện. Cứ như vậy trong vòng chưa đầy ba năm, gia sản cũng tiêu tán đi phần nữa, nhưng anh không một lời ca thán.

Tuy nhiên, khi chứng kiến cảnh hai người con trai của mình lần lượt qua đời khi tuổi còn quá nhỏ, anh đã vô cùng suy sụp. Vì không thể tìm ra nguyên nhân dẫn đến sự bất hạnh này, anh đã oán trách đổ lỗi cho ông Trời và cảm thấy mình bị đối xử bất công, hành thiện mà không được hồi đáp.

Vào một đêm nọ, anh nằm mơ thấy một vị phán quan dưới âm phủ giải thích về trường hợp của gia đình mình. Vị phán quan này nói: “Cha người làm ăn phát đạt giàu có là thiện quả của việc hành thiện tích đức mà ông ta đã làm trong đời trước. Tài phú của mỗi người đều đã được định rõ từ trước rồi. Cái cân đòn có chứa thủy ngân kia không phải là thứ giúp cho cha của người trở nên giàu có. Tuy nhiên, vì để lừa gạt chiếm đoạt của cải của người khác mà ông ta đã tạo rất nhiều tội nghiệp. Hiện giờ, ông ta đang phải chịu hình phạt trong địa ngục rồi.”

“Tội lỗi của ông ta cũng ít nhiều ảnh hưởng đến người. Kỳ thực, hai người con trai của người là do ông Trời phái xuống để hủy hoại gia nghiệp của người. Người sẽ không chỉ kiếm không đủ no, mà còn bị đoản mệnh.”

“Cha người nghĩ rằng, với khối gia sản kếp xù của mình, ông ta có thể bảo đảm một cuộc sống sung túc cho con cháu. Tuy nhiên, ông ta không biết rằng, con trai thì sẽ đoản mệnh, còn các cháu trai thì tiêu tán hết gia sản.”

“May thay, người lại có bản tính lương thiện, và đã làm rất nhiều việc thiện để bù đắp tội nghiệp cho cha mình. Ta phụng mệnh của Ngọc Hoàng Thượng Đế đến đón hai tên phá gia chi

Một chiếc cân truyền thống của Trung Quốc.

tử của người đi. Không bao lâu nữa, người sẽ sớm có một hiếu tử làm rạng danh dòng họ, đồng thời được kéo dài thêm tuổi thọ. Người hãy tiếp tục tích đức hành thiện và chớ có oán trách Trời cao đã đối xử bất công với mình.”

Cân đòn là một phát minh hàm chứa trí tuệ vĩ đại, nó không đơn thuần là một dụng cụ đo lường mà còn là một lời cảnh tỉnh cho những người làm ăn buôn bán không nên cân gian bán dối, nếu không thì chẳng khác nào đang làm hại chính mình. Đồng thời, cân đòn cũng có thể tôn vinh đức tính trung thực của con người.

‘Khi trung thực, bạn sẽ không tổn thất điều gì’

“Tĩnh Thế Hằng Ngôn” (Câu Chuyện Đánh Thức Thế Giới), một quyển sách của tác giả Phùng Mộng Long được xuất bản năm 1627, có viết như sau: “Khi ích kỷ, bạn không kiếm được tiền. Khi trung thực, bạn không tổn thất điều gì.”

Trong những năm đầu thời kỳ Trung Hoa Dân Quốc, có hai cửa tiệm bán gạo, một hiệu buôn là Vĩnh Xuyên, còn hiệu kia là Phong Dụ. Vào thời buổi loạn lạc, ông chủ tiệm gạo Phong Dụ bèn chớp lấy thời cơ để mưu lợi. Ông đã mời một bậc thầy làm cân đòn đến tiệm để bàn chuyện riêng: “Phiền thầy làm cho tôi một cái cân đòn, sao cho định lượng 1 cân là 15 lạng rưỡi, thay vì 16 lạng như trước, tôi sẽ trả thêm cho thầy một xâu tiền.”

Nàng dâu mới được gả đến tình cờ nghe thấy lời của cha chồng. Nàng suy nghĩ đắn đo một hồi lâu. Sau khi cha chồng rời đi, nàng đã nói chuyện với người thợ làm cân đòn rằng: “Cha tôi già rồi nên chắc có chút lẩm cẩm, phiền thầy hãy làm 16 lạng rưỡi thay vì 16 lạng như trước nhé; tôi sẽ gửi ngài thêm hai xâu tiền. Nhưng mà ngài không được nói chuyện này với cha tôi nhé.”

Người thợ tức khắc làm ngay một chiếc cân đòn 16 lạng rưỡi đúng như lời hứa với người con dâu và không tiết lộ với ông chủ về trọng lượng thật của cân. Ông chủ rất tin tưởng tay nghề của người thợ làm cân và bắt đầu sử dụng chiếc cân đó mỗi ngày.

Một thời gian sau, sự nghiệp buôn bán của ông chủ tiệm Phong Dụ ngày càng phát đạt. Ngay cả những mối quen của tiệm gạo Vĩnh Xuyên cũng bắt đầu đến mua gạo của tiệm Phong Dụ. Thời gian dần trôi, những người dân sinh sống ở vùng xa xôi cũng tìm

đến tiệm Phong Dụ để mua gạo. Vào cuối năm đó, ông chủ tiệm Phong Dụ đã kiếm được rất nhiều tiền. Cuối cùng, ông chủ tiệm Vĩnh Xuyên đã phải bán lại tiệm gạo của mình cho ông chủ tiệm Phong Dụ.

Trong bữa cơm đoàn viên đêm giao thừa, ông chủ tiệm Phong Dụ lòng đầy hứng khởi, bèn đặt ra một câu đố cho các thành viên trong gia đình: “Ta đố mọi người biết bí quyết thành công của nhà chúng ta là gì?” Vấn đề này đã làm dấy lên một cuộc thảo luận.

Sau đó, ông chủ tiệm gạo cười khúc khích nói: “Lời giải đáp nằm bên trong chiếc cân này. Thật ra nó là cái cân 15 lạng rưỡi, vậy thì cứ mỗi cân gạo được bán ra, ta đã lời thêm được nửa lạng. Đó là cách giúp chúng ta trở nên giàu có.” Ông kể cho gia đình nghe về việc ông đã mua chuộc người thợ làm cân như thế nào.

Khi đó, người con dâu của ông từ từ đứng dậy khỏi chỗ ngồi và thưa chuyện với cha chồng rằng, “Thưa cha, có một chuyện con cần phải thưa lại với cha, nhưng con mong cha hứa sẽ tha thứ cho con.” Nghe vậy, ông Phong Dụ liền chấp thuận. Lúc này nàng dâu mới tiếp tục kể cho ông nghe về việc cân đòn đã trở thành 16 lạng rưỡi như thế nào.

Nàng bộc bạch: “Cha đã đúng, thưa cha. Đúng là cái cân này đã đem của cải đến cho gia đình chúng ta. Tuy nhiên, với cân này của gia đình mình, mỗi cân gạo bán ra không phải là 16 lạng, mà luôn luôn là 16 lạng rưỡi. Nhìn bề ngoài có vẻ như mỗi cân gạo chúng ta lời ít đi một chút, nhưng lượng gạo bán ra càng nhiều thì lợi tức sẽ càng tăng. Chính sự trung thực và chính trực của chúng ta đã đem tài phú đến cho nhà mình.”

Ông chủ Phong Dụ không thể tin vào những điều con dâu vừa kể, nhưng sau một hồi kiểm tra thì quả thực một cân là 16 lạng rưỡi. Ông không nói nên lời, rồi lẳng lặng đi vào phòng của mình.

Sáng ngày hôm sau, cũng là sáng mừng một Tết, ông chủ tiệm gạo họp mặt cả nhà và tuyên bố: “Ta già cả rồi, sau khi suy nghĩ kỹ càng, ta quyết định giao lại công việc buôn bán cho con dâu mới của ta. Từ nay trở đi, con dâu sẽ gánh vác sự nghiệp buôn bán của gia đình mình.”

Cô Sally Appert hợp tác với các bài viết khoa học của cây bút Cassie Ryan và các bài viết Hoa ngữ.

Hoàng Long biên dịch

Cuốn sách quý truyền cảm hứng cho toàn thế giới

“Quả thực tôi đã đích thân trải nghiệm rất nhiều điều kỳ diệu. Bất kể kinh nghiệm của quý vị là gì, quý vị có xuất thân thế nào, hay quý vị sinh ra ở quốc gia nào, thì quý vị cũng sẽ đều được thọ ích từ Pháp Luân Đại Pháp.

Ông Martin Rubenis
VẬN ĐỘNG VIÊN OLYMPIC

“Pháp Luân Công đã dạy tôi biết quan tâm đến người khác và cải thiện các mối quan hệ của tôi qua việc giải quyết mâu thuẫn một cách xây dựng. [...] Pháp môn này đã đem lại cho tôi một trạng thái an nhiên tự tại, tinh thần minh mẫn đáng kinh ngạc, và không còn căng thẳng.

Cô Shlyu Zhou
TIẾN SĨ, HOA KỲ

Chuyển Pháp Luân là cuốn sách chính của Pháp Luân Công (còn gọi là Pháp Luân Đại Pháp). Cuốn sách đưa ra lý giải sâu sắc về những nguyên lý thâm sâu là Chân, Thiện, và Nhẫn. Cuốn sách đề cập đến một khái niệm từ lâu đã bị lãng quên, “tu luyện”; nguyên nhân căn bản của bệnh tật, nghiệp lực; cũng như tầm quan trọng của việc đề cao tâm tính trên con đường tu luyện hướng đến viên mãn và hơn thế nữa.

Cuốn Chuyển Pháp Luân là một trong những quyển sách bán chạy nhất ở Trung Quốc vào những năm 1990, và đã được chuyển ngữ sang hơn 40 thứ tiếng. Mời quý vị tìm hiểu lý do quyển sách này nhận được sự mến mộ của hàng chục triệu người tại hơn 100 quốc gia trên toàn thế giới!

Mua ngay tại
FaYuanBooks.com

